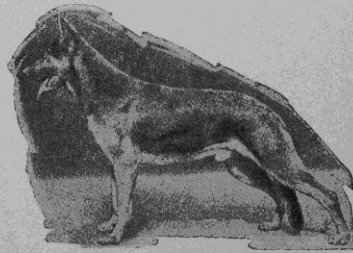

SVENSKA SCHÄFERHUNDS- KLUBBENS

TIDSKRIFT

Nr 2

Nov. 1926

Ärg. 3

Zetterlund & Thelanders Boktr.-A.-B., Stockholm 1926.

Svenska Schäferhundklubbens Tidskrift

Nr 2

Nov. 1926

Ärg. 3

SCHÄFERHUNDARNA I STOCKHOLM OCH GÖTEBORG.

Då jag i våras på Sv. Schäferhundklubbens bedömning i Göteborg tagit det uppsäde hundmaterialet i betraktande, framhöll jag för de tillstädeskomna schäferhundägarna, att materialet var allt annat än gott samt betonade nödvändigheten av att skaffa nytt, friskt och förstklassigt blod in i schäferhundsstammen. I sammanhang härmed förklarade jag, att stockholmarna vore villiga på allt sätt understödja schäferhundsaveln i Göteborg med omnejd genom att ställa sina förstklassiga avelshundar till förfogande.

Mina erinringar förlängde emellertid ohörda. De goda göteborgarna tyckte tydligen, att allt var bra som det var, och något anlitande av stockholmshundar för göteborgstikar har icke förekommit.

Vid Sv. Skyddshundklubbens höstutställning i Göteborg blev på Schäferhundklubbens föranstaltande Norske Schäferhundklubbens ordförande, Reivssonsscheten O. Saxlund, Oslo, utsedd till prisdomare. Herr Saxlund, vars prisdomareberättelse finnes införd i föreliggande nummer, har gått till domarevärvet som en verklig karl, och det är att hoppas, att hans manliga uppträdande äntligen skall öppna göteborgarnas ögon.

Om man jämför herr Saxlunds berättelse rörande schäferhundarna i Göteborg med den danske prisdomaren Herr R. Sörensens berättelse rörande schäferhundarna i Stockholm, så göra reflektionerna sig själva. I Stockholm har med tillhjälp av en målmedveten, planmässig avel i förening med en sträng bedömning på utställningarna skapats en schäferhundstam, som tillvunnit sig respekt även hos de stränga tyska prisdomarna, under det att i Göteborg, till följd av bristande planmässighet i avelsarbetet, schäferhundsstammen under årens lopp gått tillbaka i stället för framåt.

Schäferhundrasens väl kräver, att dessa säges rent ut. Sv. Schäferhundklubben är emellertid fortfarande villig att skänka göteborgarna allt sitt stöd och önskar ingenting hellre än att de ville foga Klubbens erbjudanden i anspråk.

Wretafors i nov. 1926.

Sigge Wettermark.

Särtryck ur Sv. Kennelklubbens Tidskrift, h. 12, 1926.

SCHAFERHUNDEN SOM LIVRÄDDARE.

Svenska Schäferhundklubben anordnade söndagen den 11 september å Kastellholmen i Stockholm uppvisning av skydds- och polishundar. Vid tillfället visades för första gången här i Sverige en livräddningshund i arbete.

En ung dam, som passerade förbi med en Djurgårdsfårja, föll i strömmen och ropade på hjälp. Min lilla schäferlik, *Pussan* av *Espemoen*, störtaade genast i vattnet, sam ut till den nödställda, fattade tag i hennes vänstra arm och bogserade henne varligt i land.

Några bilder från uppvisningen inflyta i nästa nummer.

Då jag från flera håll blivit ombedd att lämna en redogörelse för, hur jag utbildat min hund till livräddare, skall jag här nämna några ord i saken.

Pussan var från början icke särskilt piggt på det våta elementet. När jag under hennes valptid tog ned henne till ån, som flyter genom trädgården på *Wretafors*, gick hon villigt i, men blott så länge hon bottnade. Hon ville således icke simma. Jag tog henne då med mig till den närbelägna sjön *Muskan*, lämnade henne kvar på stranden och roddes sjukt ut i en båt. Jag hade icke hunnit många meter från land, förrän *Pussan* utan betänksamt kastade sig i vattnet och sam efter båten. Sedan den stunden är hon som en fisk i vattnet. Jag övade henne sedermera i apportering av i vattnet utkastade föremål och övergick småningom till arbete med den så kallade vattendockan, en av hälm och säckväv tillverkad tingest av ett litet barns storlek. *Pussan* fick därvid lära sig fatta tag i dockans vänstra arm och bogsera henne i land. Härvid hade jag tänkt stanna, då vattenarbetet i provningsordningen för skydds- och polishundar just består i räddandet av en dylik docka. Men när jag sedan var ute och badade med några småtingar, som voro på besök, och därvid hade *Pussan* med mig, märkte jag, att *Pussan* ägnade de badande en synnerligen livlig uppmärksamhet, särskilt i det ögonblick, då någon av dem kastade sig i vattnet. Jag beslöt nu utnyttja detta hennes ådagalagda intresse, band en handduk om vänstra armen på en av småpysarna och tillsade honom lägga sig på rygg med vänstra handen skjutande upp över vattanytan. Därpå kommande jag rapport, och ögonblickligen störtaade *Pussan* i vattnet, sam ut till vederbörande, tog ett stadigt tag i handduksknubbarna, vände om mot land och bragte sålunda vederbörande på det torra. Så enkelt gick det till.

Härmed var emellertid grunden lagd. *Pussan* blev för var gång saken upprepades allt mera entusiastisk för arbetet, och hennes största fröjd är numera att bistå en stackars nödställd, som ropar på hjälp.

Sigge Wettermark.

Nästa nummer av Svenska Schäferhundklubbens Tidskrift, som utkommer under innevarande december månad, är ett dubbelnummer på c:a 40 sidor, utgivet av Svenska och Danska schäferhundklubbarna gemensamt.

En grupp lärare och hundar från Sv. Schäferhundklubben, pågående dressyrkurs.

STATLIG ANSTALT FÖR UTBILDANDE AV TJANSTEHUNDAR.
Myndigheterna tillstyrka Sv. Schäferhundklubbens förslag.

Sv. Schäferhundklubben gjorde som bekant på sin tid hos regeringen framställning om upprättande av en statlig anstalt för avel och dressyr av tjänstehundar.

Framställningen, som efterföljdes av en inför regering, myndighet och press anordnad uppvisning av tjänstehundar i arbete, föranledde en Kungl. remiss, där landets olika myndigheter ålades yttra sig i saken.

Hundens betydelse såsom ett vapen i den militära och civila tjänstemannens utrustning har i remisshandlingarna på alla håll vitsordats.

Sålunda förklarar länsstyrelsen i Malmöhus län, att polishundarnas mera allmänna utnyttjande skulle innebära ett verkligt tillskott i medlen för rättsordningens upprätthållande, och på annat håll heter det, att tjänstehundsfrågans snara lösning är ett statsintresse, som i längden icke låter sig avvisa.

Överståthållareämbetet yttrar, att de i Bromma använda polishundarna varit av den nytta man väntat av dem och medger, att en statlig central skulle sätta hela rörelsen på ett högre plan genom att skapa större möjligheter för anskaffande av det rätta hundmaterialet och genom höjande av fördringarna på hundarnas dressyr och förarnas utbildning.

Generalfullstyrelsen, som redan har ett femtiotal hundar i sin tjänst, visordar den stora betydelsen av tjänstehunden såsom skydd åt bevakningsmanskaper och förordar för sin del förslaget om rörelsens förstärkande. Tränginspektionen framhåller betydelsen av tjänstehundar för militärt ändamål och omnämner särskilt Röda-korshundarnas och rapporthundarnas insats under världskriget.

Aven armemyndigheterna tillstyrka Schäferhundklubbens förslag. Från fångvårdsstyrelsen har under sommaren en delegation varit utsänd för att i Finland studera bl. a. detta lands fängelsehundar, och har delegationen därvid konstaterat fängelsehundens betydelse såsom ett led i fångbevakningen samt särskilt framhållit den besparing i omkostnader, som på dylikt sätt ernås.

Tiden synes sålunda vara mogen för frågans lösning. Det har också på högsta ort ställts i utsikt en proposition till nästa års riksdag med begäran om statsanslag för ändamålet. Det är ju att hoppas, att denna proposition verkligen blir avlämnad, så att saken icke förhalas.

En mängd statliga och kommunala myndigheter ha nämligen i remissen förklarat sig vara i stort behov av tjänstehundar och för den skull ämna sända hundar och förare för utbildning, så snart den av Schäferhundklubben planerade anstalten kommer till stånd.

Det är därför klubbens avsikt, att, huru än statsmakterna ställa sig till saken, finna en form för frågans lösning under den allra närmaste tiden.

SVENSKA SCHAFFERHUNDKLUBBENS UTSTÄLLNING I STOCKHOLM DEN 25-26 SEPT. 1926.

PRISDOMAREBERÄTTELSE.

Efter det jag för två år sedan på norska kennelklubbens utställning sett schäferhundarna i Norge, har det varit min önskan att jämföra tillfälle beskåda schäferhundarna i Sverige. Det var därför med glädje jag mottog Svenska Schäferhundklubbens inbjudan att vara domare på årets utställning i Stockholm.

Sv. Schäferhundklubbens dressyrkurs. Hundarna ösa prov på god appetit.

Låt mig säga det strax: Hundarna voro icke någon besvarelse, tvärtom, det fanns en stab av goda hundar, ett användbart avelsmaterial, visserligen icke så särdeles många goda hundar, men ett avsevärt antal brukbara avelstikar. Givetvis kan man i Sverige såväl som i Danmark hava användning för något nytt blod; all schäferhundavel är ju släktavel och blir det mer och mer, när man under en följd av år är hänvisad till att bruka det material, som står till buds. Med det avelsmaterial, som finns i Sverige, kan man nog — liksom i Danmark — arbeta vidare ännu i några år, men jag kan dock icke komma ifrån det som jag upprepade gånger tagit till orda för: Vi måste i de nordiska länderna, så fort sig göra låter, söka få till stånd ett utbyte av avelsmaterial.

Vad jag särskilt glädde mig åt att få se i Sverige, var naturligtvis den gamla avelsmatadoren, *Roy av Skinnskulberg*, och då hans ägare Herr O. Nordkvist var så älskvärd att bjuda mig ut till sin sommarvilla, fick jag också tillfälle därtill. Jag måste medge, att jag blev överraskad. *Roy* är en mycket framstående hund med den kroppsbegådd, vi önska se hos en schäferhund, en bild av maskulin kraftig ganska stor säkerhet säga, att här har man ett framstående avelsdiur, även om hunden ännu är oprovad. Jag beklagar, att jag icke sett *Roy* för några år sedan, vi kunde då måhända också ha fått någon nytta av honom i Danmark; jag är säker om att Herr Nordkvist skulle ställt sig tillmötesgående.

Det visade sig också på utställningen, att det särskilt var *Roy* och hans släkt, som satte sin prägel på densamma. Därnäst var det *Abbo (Hainz) von Marienche*.

I ungdomsklass, kude jag utdela 1:sta pris åt två hundar, nr 30 *Bayard av Espemoen* och nr 4 *Pascha*; denna sistnämnda var dock icke alldeles fullt i karaktären. De tre tikarna i ungdomsklass, vilka alla fingo 2:dra pris, voro mycket goda hundar.

I öppen klass kunde jag utdela två 1:sta pris, nämligen åt de två *Abbo-sönerna*.

Nr 6 *Bark (Sappo) av Vargaalt* var också en god hund, men hans karaktär berättigade honom icke till mera än 2:dra pris. Också nr 9 *Jim* och nr 13 *Royo* voro goda hundar, men de kunde dock icke uppå 1:sta pris, den sistnämnde därtill att den saknade något av faderns goda maskulina prägel.

Vid konkurrensen i segarklass måste de två förstapristagarna från öppna klassen böja sig för den vackra, kraftiga och harmoniska *Muck av Orleans*.

Till tikarna i öppen klass kunde jag utdela 6 1:sta pris. När därtill i segarklass kom *Neila (Thoni) av Orleans* och *Dolly von Klückensee* samt i brukshunds-klass *Champion Tuttsy* och man dessutom räknar med de tre tikarna i ungdomsklass och några av andrapristikarna i öppen klass, måste man säga, att det, vad tikarna beträffar, förefinnes ett betydande avelsmaterial.

Nr 31, *Neila av Vargaalt*, kan jag icke lämna oomnämd. Denna tik företor måhända mer än någon annan av de utställda hundarna den bild, jag skapat mig av schäferhunden, men hennes karaktär är så bristfällig, att tikens icke kunde sättas högre än till 2:dra pris.

Jag vill dock tro, att det av denna tik och efter t. ex. den »bomb-laste» *Muck av Orleans* skulle kunna fås en kull, i vilken det skulle kunna finnas åtminstone några goda — måhända några utmärka —

hundar, men naturligtvis linge man räkna med, att en del av valparna i någon grad komma att ära moderns tid.

I segarklass måste jag sätta *Abbo-dottern Neila (Thoni) av Orleans* på första plats, därefter *Dolly von Klückensee* och hennes dotter *Dou-Doa av Gläntan*. Av dessa två är *Dou-Doa* den kraftigaste och i exteriören den bästa, men hon är icke alldeles utan brister i karaktären, därtill satte *Dolly* goda karaktär och utmärkt ynkling henne i andra rummet, och *Dou-Doa* stannade i det tredje. Bägge hundarna föra därefter satte *Dolly* goda karaktär och utmärkt ynkling henne i andra rummet, och *Dou-Doa* var till och med starkt inavlade därjäre kriminalpolizeiblod — *Dou-Doa* är till och med starkt inavlade därjäre på — och från nämnda blod hava de båda hundarna ärt den avblekna färgen. Som fjärde satte jag *Tejka Kupawa av Orleans*.

Den vansklige uppgiften blev mig förelagd, då jag skulle avgöra den inbördes placeringen mellan *Champion Tuttsy* och *Neila (Thoni) av Orleans*, vilka tävlade om ett vandningspris, som enligt bestämmelserna skulle tillfalla bästa svenskfödda schäferhundstik. Jag kom dock till det resultat, att den muskulösa och strama *Tuttsy* borde sättas framst, även om hon är en smula »gammaldags» i typen.

Det var av särskilt intresse för mig, men jämför för varje annan utställningsbesökare, att den andra framstående *Roy-sonen Champion Sultan av Orleans* blev uppmärd med en samling avkomlingar.

Det kunde icke undgå min uppmärksamhet, att utställarna i allmänhet förstodo konsten att föra fram sina hundar, och tydligen hade intresse för denna sak.

Jag måste begagna tillfället att tacka Svenska Schäferhundklubben för all den gastfrihet och stora älskvärdhet, som visades mig. Likaledes tackar jag ringsekretären, Herr Direktör Torsten Herrin, för den utmärkte hjälpen.

R. Sörensen.

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS UTSTÄLLNING I STOCKHOLM DEN 25—26 SEPTEMBER 1926.

PRISLISTA.

A. Hundar.

1. *Jack*. Ägare: Herr B. F. Lembeck, Stockholm. 3:dje pris u. kl. 3:dje pris ö. kl.
2. *Leo*. Ägare: Fröken S. Christiernson. 3:dje pris u. kl.
3. *Pascha*. Ägare: Kapten C. G. Norinder, Alsten, Äppeliken. 1:sta pris u. kl. 2:dra pris ö. kl.
4. *Buck*. Ägare: Polisman Karl Ernst Lövgren, Södertälje. 3:dje pris ö. kl.
5. *Bark (Sappo) av Vargaalt*. Ägare: Direktör Rolf Billton, Djurs-holms-Osby. 2:dra pris ö. kl.
6. *Hedens-Tello*. Ägare: Kriminalkonstapel O. Sahlgren, Smedslätten, Äppeliken. 2:dra pris ö. kl.
7. *Jugo*. Ägare: Herr Torsten Ericson, Stockholm. 2:dra pris ö. kl.
8. *Jim*. Ägare: Amanuens Hjalmar Edstam, Mälardalen. 2:dra pris ö. kl.
9. *King*. Ägare: Majorskan Alexandra Lindh, Stockholm. 3:dje pris ö. kl.
10. *Pojken*. Ägare: Fru Ruth Wetterstrand, Stockholm. 1:sta pris ö. kl., 2:dra pris s. kl. o. Schäferhundklubbens hederspris.
11. *Roy*. Ägare: Herr Hugo Widlund, Tureberg. 3:dje pris ö. kl.

13. *Royo*. Ägare: Herr Ivar Kraft, Stockholm. 2:dra pris ö. kl.
14. *Tero av Orleans*. Ägare: Fru Elsa Pettersson, Stockholm. 1:sta pris ö. kl., 3:dje pris s. kl. o. Sv. Schäferhundklubbens hederspris.
15. *Tjappo*. Ägare: Herr N. J. Brandt, Stockholm. 3:dje pris u. kl., 3:dje pris ö. kl.
16. *Muck av Orleans*, 433 Z. Ägare: Kamrer Gösta Asp, Stockholm. 1:sta pris bruksh.-kl. o. Karin Hedströms hederspris. 1:sta pris s. kl., John Roberters hederspris o. Schäferhundklubbens damers vandningspris för alltid, championat, utställningssegrare 1926.
17. *Champion Tell av Gläntan*, 166 V. Ägare: Direktör E. Hedström, Stockholm. 2:dra pris bruksh.-kl. o. Schäferhundklubbens hederspris.
18. *Bayard av Espemoen*. Ägare: Skulptör Nils Enberg, Stockholm. 1:sta pris u. kl., 2:dra pris ö. kl.
19. *Slarvern*. Ägare: Notarie E. Wetterstrand, Stockholm. 2:dra pris ö. kl.

B. Tikar.

18. *Glorry av Espemoen*. Ägare: Direktör E. Hedström, Stockholm. 2:dra pris u. kl., 2:dra pris ö. kl.
19. *Ketty*. Ägare: Herr Otto Ek, Stockholm. 2:dra pris u. kl., 2:dra pris ö. kl.
20. *Mona av Gläntan*. Ägare: Fru Ebba Ridderstad, Djurgården, Stockholm. 2:dra pris u. kl., 2:dra pris ö. kl.
21. *Aia II*, 522 Y. Ägare: Svensk Filmindustri, Råsunda. 2:dra pris ö. kl.
22. *Bessy*. Ägare: Herr Ernst Sorbom, Stockholm. 3:dje pris ö. kl.
23. *Dou-Doa av Gläntan*, 448 Z. Ägare: Direktör E. Hedström, Stockholm. 1:sta pris ö. kl., 3:dje pris s. kl. o. Schäferhundklubbens hederspris.
24. *Eklidens Daisy*. Ägare: Fröken Nina Ringström, Stockholm. 1:sta pris ö. kl.
25. *Haxan av Boy*, 449 Z. Ägare: Redaktör Gösta F. Block, Stockholm. 3:dje pris ö. kl.
26. *Lillickan av Morrhytan*. Ägare: Direktör Ake J. Wetterlind, Tågertorp, Stugan, Bo. 3:dje pris ö. kl.
27. *Lola*. Ägare: Fröken Greta Olsson, Råsunda. 3:dje pris ö. kl.
28. *Mollyans*. Ägare: Chaufför Arvid Johansson, Stockholm. 3:dje pris ö. kl.
29. *Neila av Orleans*. Ägare: Polisman Georg Granqvist, Södertälje. 1:sta pris ö. kl.
30. *Nellan av Vargaalt*. Ägare: Grosshandlare J. Hagman, Stockholm. 2:dra pris ö. kl.
31. *Prästgårdens Bessy*. Ägare: Fröken Alice Hedin, Stockholm. 3:dje pris ö. kl.
32. *Ronny*. Ägare: Avdelningschef Nils Rydick, Stockholm. 2:dra pris ö. kl.
33. *Sickan*. Ägare: Handlande Nils Erik Hedström, Södertälje. 2:dra pris ö. kl.
34. *Tejka Kupawa av Orleans*, 545 Y. Ägare: Fröken Lisa Nilson, Stockholm. 1:sta pris ö. kl., 4:de pris s. kl. o. Klubbmedlems hederspris.
35. *Champion Tuttsy*, 547 Y. Ägare: Poliskonstapel Carl Aug. Hedström, Stockholm. 1:sta pris bruksh.-kl., »1926 års hederspris» o. Dempsey av Espemoens vandningspris för alltid.
36. *Dolly von Klückensee*, 526 Y. Ägare: Direktör E. Hedström, Stockholm. 2:dra pris s. kl. o. Champion Tutsys hederspris.

40. *Michka av Espemoen*, 459 Z. Ägare: Speditör Harry Olsson, Stockholm. 1:sta pris ö. kl.
41. *Pussan av Espemoen*. Ägare: Civilassessor S. Wettermark, Stockholm. 2:dra pris ö. kl.
42. *Senta*. Ägare: Disponent J. Aug. Carlsson, Stockholm. 1:sta pris ö. kl.
43. *Neila (Thoni) av Orleans*, 461 Z. Ägare: Herr Gustaf Andersson, Stockholm. 1:sta pris s. kl. o. Slarverns hederspris, utställnings-segrare 1926.

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TAVLAN VID SKARPBACK DEN 24 SEPTEMBER 1926.

PRISDOMAREBERÄTTELSE.

Tävlingen leddes av Grosshandlanden Torsten Herrin. Som domare fungerade Bankdirektör Lingmark, Västerås, Kriminalkommissarie Chroona, Stockholm, samt undertecknad. I Skyddshunds-klass tävlade i segarklass 3, i öppen klass 2 och i nybörjarklass 2 hundar. I spärrhunds-klass tävlade 1 hund.

Skyddshunds-klass.

Segarklass.

Champion Tuttsy. Förare: Centralkonstapel Hedström, Stockholm. Spårarbetet: Vid första påslappet arbetade *Tuttsy* iväg för fort och misslyckades. Efter andra påslappet arbetade hon lugnare samt utarbetade spåret bra. Vid saktövingen presterades ett systematiskt och utmärkt spår. Appellmomenten: Under limförlighet och fritt vid sidan gick hon sök. Appellmomenten: Under limförlighet och fritt vid sidan gick hon över 120 stötte hon hårt i bakken. Vid bevakningen var hon ej uppmärksam, utan lät överrumpla sig. De ej uppräknade momenten utmärktes. Manarbetet: Stövning, ståndskäll, försvar, bevakningen: Bet omöivertat. Slappande motvilligt. Återkallelse med tecken. Vattenarbetet bra, men tuggar för mycket på föremålet.

Lo-Lo Bess från Ottodahl. Förare: Köpman Axel Hellgren, Stockholm. Spårarbetet utmärkt. Saktövingen, bra system men ej tillräckligt självständig. Appellmomenten: Linförlighet och fritt vid sidan: ej tillräckligt uppmärksam. Skall skedde på upprepade tecken. Vid bevakningen ej tillfredsställande uppmärksamhet och skärpa. De ej uppräknade momenten utmärktes. Manarbetet gjordes utmärkt, med undantag av att hon vid ståndskäll bet figuranten, och att återkallelsen skedde med tecken. Vattenarbetet bra.

Champion Tell av Gläntan. Förare: Kriminalkonstapel Tuveborn, Västerby. Första delen av spåret arbetades bra, men *Tell* gick ej spåret ut utan vände ca 50 m från föremålet. Protest avgavs av föraren, att vilken ansåg, att spåret var svårare än de övriga hundarnas, enär det gick genom ett roviand. Sedan protesten godtagits av tävlingsledningen, uppgicks ett nytt spår, som *Tell* utarbetade utmärkt. Vid saktövingen fingo domarna ej se någon stövning. Appellmomenten utmärktes, men bevakningen misslyckades. Manarbetet bra, men *Tell* var ej så snabb och skarp som vanligt. Vattenarbetet bra.

Öppen klass.

Pussan av Espemoen. Förare: Assessor Wettermark. Spåret sköttes

utmärkt. Sakstövningen var något för vidlyftig. Appellmomenten var utmärkta, men vid hopp över 1,20 vägrade hon första gången. Skallet borde vara litet mera ihållande och bestämt. Manarbetet: Vid ståndskallet bet hon. Transporten något för svrig. Släppande skedde ej med precision. Aterkallelsen tveksam. De övriga momenten utmärkta. Vattenarbetet bra. *Pussan* är en ny stjärna, som hadanefter får tavlå bland stjärnorna i segrarklassen.

Champion Nyla. Förare Polisman O. Mårtensson, Västerås. Spårarbetet utmärkt. Vid sakstövningen presterades ett systematiskt sök och vacker avlämning. Appellmomenten utmärkta, men vid införighet och fritt vid sidan vill hon gå för långt fram. Vid apportioneringen gick hon i onödigt stor cirkel kring föraren, då han skulle avlämna. Manarbetet: Vid ståndskallet bet hon. Under transporten var hon väl svrig. Släppande skedde endast på kommando. De övriga momenten utmärkta. Vattenarbetet bra. *Nyla* gick nu upp i segrarklass, där hon säkerligen blir en värdig representant och en svår konkurrent.

Nybjörjarklass.

Kajsa av Espemoen. Förare Assessor Wettermark, Spårarbetet utmärkt. Vid sakstövningen gick hon för långt från föraren, innan den direkta stövningen började. Appellmomenten: Under införighet, då föraren gjorde halt, satte hon sig ej parallellt med föraren. Vid fritt vid sidan blev hon efter. Vid hopp över 1,20 vägrade hon första gången, och sedan hon hoppade, stötte hon i haken. Skall och vägran taga föda misslyckades. Bevakningen gjordes fritt. Hon visade god upplåtning om momentet, men gjorde ett svårt fel. Hon varnade icke utan bet direkt. Manarbetet: Ståndskallet försommades. Vid bevakningen var hon ej tillräckligt uppmärksam. Aterkallelsen skedde med viss tvekan. De ej uppräknade momenten utmärkta. Vattenarbetet bra. *Kajsa* gick med glans upp i segrarklass.

Kerry. Förare Polisman O. Mårtensson, Västerås. Spårarbetet: Slarv i början, men visade stor vilighet och prov på god nasa. Under sakstövningen sökte hon spår. Hon hade tydligen ej fullt klart för sig skillnaden mellan spår- och sakstövningmomentet. Appellmomenten: Införighet bra. Platsliggande och inkallande utmärkt. Under fritt följ var hon ej tillräckligt uppmärksam. Apportioneringen tog hon ej nå fullt allvar. Hopp över 1,20 m. bra, men med viss tvekan, beroende på, att hon skadat sig i ena tassan. Vid apportionering över 1,85 gjordes första gången ej tillbakahopp, antagligen beroende på smärta i den skadade tassan. Skall utmärkt. Vägran taga föda och bevakning misslyckades. Manarbetet: Stövningen bra, men ståndskallet försommades. Transport bra. Forsvar utmärkt. Bevakningen: Ej tillräckligt intresse för figuranten. Släppande utmärkt. Skottfästhet: ej rädd, men ej heller tillräckligt aggressiv. Slagfästhet och återkallelse bra. Vattenarbetet utmärkt. Även *Kerry* gick direkt upp i segrarklass.

Spårhundsklass.

Nybjörjarklass.

Rahja. Förare Polisman E. F. Mårtensson, Norrköping. Första spåret, inspår 1.000 m. *Rahja* tog upp spåret lugnt och var noggrann med vittrogen, men på grund av någon irriterande omständighet vände hon åter två gånger efter att ha gått halva spåret, tredje påsläppet lyckades bra. Andra spåret, inspår 1.000 m., 30 minuter gammalt. Vid första upptaget av spåret slarvade hon. Andra upptaget gjordes bra och spår-

ret utarbetades utmärkt. Gruppspåret misslyckades. Sakstövningen: Här presterades ett systematiskt sök, som viltnade om god nasa. Appellmomenten voro bra med undantag av några tillfälliga obehöriga fel. Bevakningen misslyckades. Vattenarbetet utmärkt. *Rahja* är på rätt väg och har goda förutsättningar. Det gäller bara, att föraren förfärdigt på den inslagna vägen, vilket är att hoppas med de stora förutsättningar, riken har. De komma båda att göra nytta för sig och skaffa sig utmärkelse på tävlingsbanan. Till slut jag framföra mitt hjärtliga tack till tävlingsledaren Grosshandlaren T. Herrlin för det korrekta och utmärkta sätt, på vilket tävlingen sköttes. Till meddomare och tävlade en kamratlig hälsning och hjärtligt tack för angenämt samarbete.

Stockholm i november 1926.

E. A. Bergström.

KLUBBENS HÖSTTAVLING VID SKARNÄCK DEN 24 SEPTEMBER 1926.

PRISLISTA.

Skyddshundsklass.

Segrarklass.

Champion Tattsy, ägare och förare polisman C. A. Hedström, 679½ points. 1:sta pris och förare Herr Axel Helligren, 679½ points. 2:dra pris och Svenska Schäferhundklubbs hederspris. **Champion Tell av Gläntan,** ägare Direktör E. Hedström, förare Herr P. Tuveesson, 677 points. 3:dje pris och Frukostragets hederspris.

Öppen klass.

Pussan av Espemoen, ägare och förare Civilassessor S. Wettermark, 700½ points. 1:sta pris och Svenska Kennelklubbs hederspris. **Nyla,** ägare och förare Herr V. Mårtensson, Västerås, 696 points. 2:dra pris och Svenska Schäferhundklubbs hederspris.

Ungdomsklass.

Kajsa av Espemoen, ägare och förare Civilassessor S. Wettermark, 605½ points. 1:sta pris och Svenska Schäferhundklubbs hederspris. **Kerry,** ägare och förare Herr V. Mårtensson, Västerås, 553½ points. 2:dra pris och Svenska Schäferhundklubbs hederspris.

Spårhundsklass.

Ungdomsklass.

Rahja, ägare och förare Herr E. F. Mårtensson, Norrköping, 475½ points. 1:sta pris och Svenska Schäferhundklubbs hederspris. Schäferhundsväns vandringspris för bästa uppfödargrupp erövrades första gången av Assessor S. Wettermark med Pussan och Kajsa av Espemoen, vilka uppnått en sammanlagd pointsumma av 1,308½ points. Areis brukshundsgratitlar tilldelades **Champion Tell av Gläntan,** 677 points, och **Pussan av Espemoen,** 700½ points.

SCHAFERHUNDARNA PÅ SVENSKA SKYDDSHUNDKLUBBENS UTSTÄLLNING I GÖTEBORG DEN 9-10 OKTOBER 1926.

PRISDOMAREBERÄTTELSE.

På grund av mitt uppdrag som domare för schäferhundar på Svenska Skyddshundklubbs nionde hundutställning i Göteborg, den 9-10 oktober 1926, tiller jag mig härmed avgeva min prisdomareberättelse.

Innan jag övergår till bedömande av varje särskild hund, vill jag gärna göra ett uttalande om det intryck, jag fick av materialet i dess helhet.

Dess värre kan jag icke berömma detta material, då jag, sanningen att säga, blev förtämligen förlärad över en stor del av de uppvisande hundarna; i synnerhet var det i *typen* det brast.

Mitt värde som domare tog jag allvarligt, och för att utställare och uppfödare skulle få verklig nytta av bedömningen, undvek jag så gott det lat sig göra att pruta av på mina fordringar för att anpassa dem efter det uppvisade hundmaterialet eller efter tidigare bedömningar.

Jag utgick från, att den första allmänna fordringen på en utställd hund är, att den skall vara fullt rasen, men upplyndet av denna enkla fordring berättigar givetvis icke till något pris. Vad premieringen angår upptärr jag densamma, i enlighet med Svenska Schäferhundklubbs och Svenska Kennelklubbs bestämmelser så, att öppen klass är en kvalitetsbedömning, och för att få första pris i denna klass måste den utställda hunden vara en särskilt god och typisk representant för rasen. Andra pris betingar en god och tredje pris en nägorlunda god hund. — De hundar, vilka icke kunna betecknas såsom nägorlunda goda representanter för schäferhundsrasen, kunna icke premieras. Skulle alla dåliga hundar premieras endast därför, att de äro renrasiga schäferhundar, då skulle premieringen ej ha någon betydelse och man behöfve icke hålla några utställningar. — Om domaren gör många eller få pris, bli de utställda hundarna varken bättre eller sämre därav, men om domaren icke håller priserna i ära, står han blä dunster i ögonen på folk och skadad den ras, han i egenskap av domare är satt att värda och uppbeta.

I enlighet med min upplåtning, har jag velat göra utställare och uppfödare en tjänst, i det jag ville bespara dem mödan att under åra-tal, kanske under en mansålder, i onödan kasta bort sin tid på att driva avel med ett material, som de aldrig kunde komma någon vart med. Av aktning för mitt domarvärd, kärlek till schäferhundsrasen och *sann* barmhärtighet mot uppfödarna, har jag icke kompromissat med mitt samvete utan såsom kirurgen sökt operera bort den onöda kraftsvulsten för att rädda vederbörandes liv. Tvekar man, eller tar man det icke tillräckligt grundligt, är det olyckligt; ju tidigare man företar den nödvändiga operationen eller amputationen, desto bättre. — Efter dessa motiv har jag företagit min bedömning, utan hänsyn till om jag för ögonblicket blir förstadd eller omtyckt, detta väntar jag icke en gång, men *ett* vet jag, att undan för undan skall forståelsen komma, och måhända de, som för ögonblicket kánt sig mest sårade, med tiden bli de mest tacksamma.

(Härefter följer beskrivningen på de olika hundarna, vilken beskrivning vi låta inflyta på originalspråket, som i dessa delar sannolikt forstås av varje läsare. Vi vilja blott, för all säkerhets skull, nämna, att hals betyder svans, kryds kort, dybde djup, bevægelse rörelse, fispé tik. Övers. anm.)

A. Hundar.

Ungdomsklass.

21. *Ruff,* äg. Kammar skrivare Rolf Wallin. För kort. För stiel

bakpart med höi haleföring, mindre gode bevægelser, väsen noget svagt. 3. præmie.

22. *Kaj,* äg. Skorstensfejaremastare Louis Söderlund. Uedel. Noget öplöpen och öpnäpen. Steil saavel fortill som baktil. Bryset mangeler dybde. Halen munder om en sghund, og er hunden idetheletat ingen type paa en schäfer. Mangler 1 tand i höire underkjeve. 0.

23. *Pax,* äg. Herr Jedvard Ljunggren. Uedel og utypisk. Karpelend. Steile bakken. Krum hale. Slapt venstre öre. Væsen noget svakt. 0.

24. *Passo,* äg. Kemigraf Alfons Lindholm. Uedel og utypisk. Steil saavel fortill som baktil. Svarygget med rullende rybevægelse. Krum hale. 0.

Öppen klass.

25. *Kille,* äg. Konstnär Johan Nilson. En middelsstor kompakt, lavstammet hund, der hadde et vist dverglignende præg over sig: Noget korte og steile bakken, der tillike var hjulbente. Manglet den for schäferen karakteristiske smygende bevægelse. Halen kort, höireist og krum. 3. præmie.

26. *Dohn,* äg. Herr C. A. Sjölin. En kompakt liten hund med kort krop, kort hals, runde noget udstaaende gloöine, korte steile bakken, kort höireist hale. 3. præmie.

27. *Lord,* äg. Herr Gustaf Olsson. För kort krop. Korte steile bakben med stiv, skravende gang. Höireist krum hale. 3. præmie.

28. *Bell,* äg. Poliskonstapel Frans Johansson. Kraftig hund, men for kort krop og korte, steile bakken med støtende bevægelse. Kort höireist hale. Runde, noget udstaaende öine. For tyk, uten muskulatur. 3. præmie.

29. *Moss,* äg. Maskinist K. A. Karlsson. Höi, kort hund med slapt ryg og höit baaret hale. Laagtinger. 0.

30. *Castor,* äg. Herr Viktor Olsson. Liten, spæd hanhund der baade for og bak er noget steil. Daarlige bevægelse. 0.

31. *Jim,* äg. Poliskonstapel Sven Olsson. Öplöpen og kort. Steile korte bakken der tillike er kalvbente. Noget höitliggende og fuldstændig stiv kryds. Godt schäferhundattryk. 0.

32. *Tannev,* äg. Förvaltare Botvid Gustafson. Öplöpen og kort. Steil for og bak med noget løse bringe. Kort og krum hale. 0.

33. *Teddy II,* äg. Direktör John Karlsson. Liten, spæd og femlin. Ikke nogen type paa en schäferhund. Noget kort, men ellers ganske velskapt. 0.

34. *Puck,* äg. Handelsresand Bror Jonason. Steil for og bak. Bryset grundt med daarlige bringe. Mindre god kondition, for mager. Trippende bevægelse. 0.

35. *Teddy,* äg. Herr E. A. Carlsson. Uedel og utypisk, mere elghundlignende. Korte, steile bakken, krum, oprulle hale. Daarlige bevægelse. 0.

36. *Roy,* äg. Poliskonstapel Kurt Hördahl. Ganske edel, for hund. För kort i forhold til höiden. Fast, noget skraaende ryg. Ganske bra vinklet bak, men overordenlig steil fortill. Bra dybde og front. Udemerket schäferhundsvæsen. 2. præmie.

37. *Roy,* äg. Förvaltare Botvid Gustafson. Denne hund mötte frem i en saa lidende tilstand efter alvorlig tygdom, at jeg ikke kunde bedømme den. Paa stedet indtok den de mest forvredne stillinger for at holde balancen. Ryggen var aldeles nedsunken, saa det var en ynk at se. Det hele var saa meget mere beklagelig, som dyret i det store og heletat i grunden var ganske godt med anleg for gode bevægelse.

